

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре велики празник Свете Богородице, празник Ваведења, увођења Свете Богородице у храм у Јерусалиму. Њени родитељи Јоаким и Ана немајући деце молили су се Богу целог живота да им подари макар једно дете. На њихове молитве они су се заветовали да ће то дете посветити Богу на службу. И заиста по њиховим молитвама, по милости и промисли Божијој они су добили једну ћерчицу којој су дали име Марија. Када је њој било три године родитељи су кренули да испуне свој завет, своје обећање дато Богу и повели су свету Дјеву у Јерусалим, из Назарета у Јерусалим, да је посвете Богу на службу и да је оставе да служи при храму јерусалимском. Ишли су они у пратњи са својим сродницима, пријатељима, свечано једна поворка. У Јерусалиму у храму свету Дјеву, од три године девојчицу, дочекао је првосвештеник Захарије и увео је у светињу над светињама. У најсветији део храма где је чак првосвештеник само једном годишње имао право да улази. То је било по промислу Божијем да се покаже да ће света Дјева бити храм Сина Божијега, да ће Га она родити.

А зашто су родитељи довели своје дете и предали храму на службу и да живи, где је она проживела девет година ту поред храма у храму. Каже црквена песма *восїиѡаїисја во свјаїаја свјаїих* – да се васпита светим васпитањем. И заиста Света Дјева девет година се у храму васпитавала. У чему? У вери у Бога, у молитви, у ручном раду, у послушању, у смирењу, у трпљењу, у свим оним врлинама које је Богу угодно. Таквим својим животом она се показала достојним да се испуни пророштво да ће Дјева родити сина и наденуће му име Исус што значи Спаситељ. Тако се некада водило рачуна о васпитању деце своје. Деца су васпитавана у страху Божијем и у послушању вољи Божијој и заповестима Божијим.

Данас, како се наша деца васпитавају? Какве су наше школе? Да ли оне васпитавају тим светим васпитањем којим се света Дјева васпитавала? Нема ни трага од тога! Данашње школе су обезбожене,

не говоре о Богу, не уче о Богу, не васпитавају по закону Божијему него по закону људскоме који су људи измислили ради лакшег живота овде на земљи, ради уживања, ради страсти и тако даље. Зато шта имамо ми данас од наше деце? Имамо да пресрећу на улици старе, пребијају их, отимају, пљачкају, да се међусобно у школи боду ножевима, убијају, да нападају чак и своје професоре и учитеље. То је то васпитање без Бога, то је плод тога васпитања. А света Дјева која се васпитавала у посту, молитви, послушању, она је служила Богу целим животом својим и осветила и своју душу и своје тело и постала достојна да роди Сина Божијега Господа нашега Исуса Христа.

Зато је света Црква устројила да на почетку овога божићњега поста који нас води ка празнику рођења Христовога, да нас на самом почетку тога поста дочека света Дјева својим примером, својим животом, својим молитвама да нас она приведе сину своме. То је смисао данашњега празника браћо и сестре. И она је заиста постала заступница целог рода људскога, оних који верују у њенога сина. Она је спремна да нам помогне, да прими наше молитве, да нас води и приведе спасењу и да нас приведе у Царство сина свога Господа Исуса Христа. Немогуће је речима одати достојну похвалу и хвалу Светој Богородици. Њу Црква назива најузвишенијим именима: она је часнија од херувима и славнија од серафима јер оно чега се она удостојила тога се ни анђели и архангели нису удостојили. А то је управо она показала својим животом шта је циљ живота човека овде на земљи. Да служи Богу и да се припрема да постане достојан Божије милости, Божије љубави, зато је Господ Христос и дошао на земљу, основао Цркву своју, оставио у њој свете тајне, свете врлине, свето Јеванђеље, оставио је дивне светитеље који су за две хиљаде година животом својим следујући пут свете Дјеве такође угодили Богу и били од Бога прослављени и на небу и на земљи.

Ето то је тај пут, то је то васпитање које је некада, које би и данас требало да буде, и да се ми трудимо да нашу децу васпитавамо при храму Божјем. Нема данас храма где ће неко моћи да проведе девет година, да се васпитава, али сваке недеље, сваке литургије, сваког празника да дете од малена навикне на амбијент храма, на мирис тамјана, на светлост свеће, на знак крста, на свештеника. Да се не плаше од свештеника као да не поменем од чега. А често пута родитељи децу погрешно васпитавају и прете детету попом. Ако није добро попа ће да ти одсече језик или не знам шта све друго не говори. Па кад дете дође у цркву оно не сме да приђе и да се причести. Зато треба да се трудимо да пре свега својим животом као што је света Дјева својим животом постала васпитачица и пример целом роду људскоме, да и ми будемо пример нашој деци, нашој омладини, да им оставимо ту науку, то васпитање, јер само ако тако будемо живели и радили имаћемо заштиту Свете Богородице, имаћемо њене молитве, њено посредништво и милост сина њеног Господа нашега Исуса Христа.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице и свих угодника Божијих који су Богу угодили за две хиљаде и више година, да Господ и нама дарује снаге да и ми сачувамо веру своју православну, да је у животу потврђујемо свакога дана постом, молитвом, смирењем, трпљењем, чињењем добрих дела, исповедањем своје вере отворено и јавно и слободно без икаквог страха и устезања и тако живећи да нас Господ удостоји да нас прими када пођемо одавде са земље, а једном сви морамо поћи, да нас прими у Царство своје небеско да тамо славимо Оца и Сина и Светога Духа и свету Дјеву Богородицу у све векове и сву вечност. Амин.

Бог вас благословио и срећан празник.

